

د افغان خبريالانو
د خونديتوب کمیته

کلنی رپوټ
۲۰۲۰

AJSC

AFGHAN JOURNALISTS SAFETY COMMITTEE

کمیته مصونیت خبرنگاران افغان
د افغان خبريالانو د خونديتوب کمیته

د مطالبو فهرست

- ۱ د رپوټ لنډيز
- ۲ د افغان خبريالانو د خونديتوب کمیټې په هکله
- ۲ میتودلوجي
- ۳ په ۲۰۲۰ کال کې د خبريالانو د خونديتوب وضعیت
- ۵ د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالو د پېښو څو بیلگې
- ۹ د خبريالانو هدف وژنې
- ۱۰ د خبريالانو او رسنیو د کارکوونکو پر وړاندې دغه هډي بریدونه څوک ترسره کوي
- ۱۰ د خبريالانو او رسنیو پر کار د خبريالانو د هډي وژنو اغیزې
- ۱۱ ولې خبريالان په هډي توگه وژل کیږي؟
- ۱۳ د خبريالانو د وژنو د قضیو د څیړنې برخه کې د حکومت ناکامي
- ۱۳ د سولې خبرې اترې، د بیان د ازادۍ او رسنیو نامعلوم ځای
- ۱۴ د بیان ازادۍ او رسنیو د ساتنې طرحه
- ۱۵ پایله
- ۱۶ سپارښتنې

د ریپوټ لنډیز

افغانستان په یو خاص تاریخي موقعیت کې دی. د سولې وروستیو خبرو اترو له یوې خوا د افغانستان د اوږدې مودې جګړې د پای لپاره هیلې راپورته کړي، خو له بل لوري د تاوتریخوالو زیاتیدو، په ځانګړې توګه د خبریالانو او مدني ټولنې د فعالانو وژنو د سولې د بهیر د بریا په اړه جدي اندیښنې راپورته کړې دي. په ځانګړې توګه که ددغو خبرواترو په پایله کې یو سیاسي توافق رامنځته شي، نو ایا د بیان د ازادۍ او مدني ازاديو ارزښتونه چې د ۲۰۰۴ کال په اساسي قانون کې درج دي و به ساتل شي. د ۲۰۲۰ کال په وروستیو کې د خبریالانو د وژنو پرله پسې لړۍ، د خبریالانو او رسنیو ترمینځ پراخه ویره رامنځته کړې ده؛ دغو بریدونو پر عیني او بې پرې خبرورکونې باندې ناسمه اغیزه لرلې ده، داسې چې یو ګڼ شمیر خبریالان اعتراف کوي چې د غچ اخیستو له ویرې د یو لړ خاصو مسلوو په اړه د ریپوټ ورکونې په برخه کې بیا کتنه کوي چې په واقعیت کې د ځاني سانسور د زیاتیدو او پراختیا په معنا ده. له بلې خوا د کویډ ۱۹ له امله رامنځته شویو ناوړه اقتصادي اغیزو رسنۍ له ګڼو مالي ننګونو سره مخ کړې دي، چې له امله یې د خپرونو د تولید ظرفیت کم شوی دی.

رسنیزو بنسټونو او د مدني ټولنې فعالینو سره د سولې د پروسې پرمهال د بنسټیزو مدني حقونو له هغې ډلې نه د رسنیو د ازادۍ د ساتنې لپاره د افغانستان د اسلامي جمهوریت د خبرو اترو په ټیم کې د منظم پروګرام نشتوالي او دغه ارزښت سره د طالبانو ایډیالوژیک مخالفت د بیان او رسنیو د ازادۍ د راتلونکې په اړه اندیښنې راپورته کړې دي. په ورته وخت کې د ۲۰۲۰ کال په پیل کې د رسنیو په قانون کې د اصلاحاتو راوستو لپاره د حکومت هڅو چې د تصویب په صورت کې به یې د رسنیو او بیان ازادې تر ډیره محدوده شوې وه او دغه راز د خبریالانو وژنو قضیو د څیړنې لپاره د معنا لرونکې او جدي پاملرنې نشتوالي دغه اندیښنې لا زیاتې کړې دي.

په ۲۰۲۰ کال کې د افغان خبریالانو د خونديتوب کمیټې د خبریالانو او رسنیزو کارکوونکو پروړاندې ۱۳۲ مورده د تاوتریخوالو پیښې چې (ټپي کیدل، وهل ټکول، تښتونې، د ګواښلو بیلابیل ډولونه، غلاوې او ناقانونه چلند) پکې شامل وو، ثبت کړي دي. د ۲۰۱۹ په پرتله چې د تاوتریخوالو شمیرې ۱۰۵ مورده وې دغو شمیرو سرکال ۲۶ سلنه زیاتوالی موندلی دی.

۷ تنه خبریالان او رسنیز کارکوونکي ۵ تنه د هدفي ترورونو او ۲ تنه د ماینونو د چاودنې په پایله کې وژل شوي دي. ۱۸ نور خبریالان او رسنیز کارکوونکي د دندې پرمهال ټپي شوي دي. ۱۰ خبریالان وهل شوي ټوکل شوي او ۴۷ نور ګواښل شوي دي. له ۲۸ تنو سره بد او له سپکاوي ډک چلند شوی او ۱۳ تنه خبریالان او رسنیز کارکوونکي له ناقانونه چلند سره مخ شوي دي. ۷ تنه خبریالان تښتول شوي دي او ۲ تنه هم د دندې پرمهال له غلا او شوکې سره مخ شوي. د کمیټې له لوري د راټولو شویو معلوماتو له مخې طالبان او داعش ډله د خبریالانو پروړاندې د ترټولو زیاتو تاوتریخوالو او ګواښونو مسوول دي، دولتي مسوولین او کارکوونکي بیا په دې برخه کې دویم ځای لري.

دا د افغان خبريالانو د خوندیتوب کمیټې څوارلسم رپوټ دی چې خپرېږي. د کمیټې په دغه رپوټ کې د خبريالانو د خوندیتوب د وضعیت په اړه د وروستیو معلوماتو پربنسټ په ۲۰۲۰ کال کې د مطبوعاتو د ازادۍ، د خبريالانو د امنیت او حقونو په اړه یو واضح انځور وړاندې شوی دی. په دغه رپوټ کې هڅه شوې ده چې د خبريالانو او رسنیو د وضعیت په اړه تر ټولو مهمې مسلې وڅیړل شي. همدارنگه دغه رپوټ، د خبريالانو او رسنیو کارکوونکو پر وړاندې تاوتریخوالي کره کوي او له هغو نه یوه دقیقه ارزونه او د گواښونو او خطرونو د څیړنې، د مطبوعاتو د ازادۍ څارنه او د رسنیو د فعالیت تحلیل وړاندې کوي.

د افغان خبريالانو د خوندیتوب کمیټې په هکله

د افغان خبريالانو د خوندیتوب کمیټه په افغانستان کې د خبريالانو د ملاتړ ترټولو لویه اداره ده. کمیټه یوه خپلواکه او غیر انتفاعي موسسه ده چې اصلي دنده یې د خبريالانو د خوندیتوب فضا ته وده ورکول او د رسنیو او بیان د ازادۍ ارزښتونو ساتل دي. د کمیټې مرکزي دفتر په کابل کې دی او په ۳۴ ولایتونو کې استازي لري. سربیره پردې کمیټه له ټولو هغو نړیوالو ادارو سره همکاره ده چې د رسنیو او خبريالانو د ازادۍ د ملاتړ لپاره کار کوي او په افغانستان کې د بیان د ازادۍ اړوند موضوعاتو کې له نږدې همغږي لري او فعالیت کوي.

میتودلوجي

د افغان خبريالانو د خوندیتوب کمیټه د معلوماتو د راټولو او د قضیو د ثبت لپاره یوه ځانگړې او له نړیوالو معیارونو سره سمه کړنلاره کاروي او د خپلو شپږ میاشتنيو او کلنیو رپوټونو د چمتو کولو لپاره ورڅخه گټه اخلي. کمیټه د رسنیو کارکوونکو، خبریال، تاوتریخوالي او گواښ لپاره ځانگړي تعریفونه لري او د دغو ځانگړو تعریفونو له مخې، خبريالانو پورې اړونده قضیې ثبتوي او ورته حل لارې مومي.

د افغان خبريالانو د خوندیتوب کمیټه، افغانستان کې په خبريالانو پورې اړوند ټولې قضیې ثبتوي. مگر هغه قضیې چې د کمیټې د معیارونو له روحیې سره برابرې نه وي هغه په جلا توگه یادښتوي او د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالي د قضیو په توگه یې په شپږمیاشتنيو یا کلنیو رپوټونو کې نه شاملوي. د بیلگې په توگه که یو خبریال د شخصي مسایلو یا د کورنیو دښمنیو په خاطر له گواښ سره مخ کیږي یا وژل کیږي، کمیټه دغه قضیه په خپل ډیټابیس کې په جلا توگه ثبتوي، خو ددې لپاره چې یاده قضیه د خبریالی له کار سره مستقیمه اړیکه نه لري یا د خبریالی د کار په جریان کې نه ده پېښه شوې، د کمیټې په رپوټ کې نه راوړل کیږي.

د رپوټ چمتو کولو لپاره معلومات او شمیرې د افغانستان له ۳۴ ولایتونو څخه را ټولېږي. د گواښونو او تاوتریخوالي په اړه د رپوټونو د کره توب او له رسنیز کار سره یې د تړاو په اړه د ډاډ ترلاسه کولو لپاره، د ارزونې له دقیقو او منل شویو لارو چارو څخه کار اخستل کیږي. دغه چاره په ځانگړې توگه د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالو او د هغو د عاملینو برخه کې د دقت لپاره ځانگړی اهمیت لري. ددې لپاره چې د افغانستان په شته پیچلو حالاتو کې چې تر ډیره دقیقې شمیرې موجودې نه وي، دغه معلومات کولای شي د خبريالانو او رسنیو پر وړاندې د ستونزو د مقابلې لپاره د اغیزناکو پالیسیو د پراختیا برخه کې مرسته وکړي.

د افغان خبريالانو د خوندیتوب کمیټې رپوټونه، یوازیني منظم رپوټونه دي چې په افغانستان کې د بیان د ازادۍ د وضعیت او د خبريالانو د امنیت په اړه خپرېږي. ټولې (ملي او نړیوالې) ادارې کولای شي له دغو رپوټونو نه په استفادې سره د خبريالانو او رسنیو په اړه د موجودو واقعیتونو په تړاو سم پوهاوی د ولایتونو په تفکیک سره ترلاسه کړي. د افغان خبريالانو د خوندیتوب کمیټه هیلمنه ده چې دغو شمیرو ته له محدودیته پرته لاسرسی سره، ادارې وکولای شي په افغانستان کې د خبريالانو او رسنیو د دفاع برخه کې لا کلک دریځ غوره کړي. له دې سره کمیټه له نړیوالو ادارو سره د همکارو د زمینې په برابرولو سره په دوامداره توګه د خبريالانو پروړاندې د تاوتریخوالو شمیرې او د بیان پر ازادۍ د بریدونو معلومات او شمیرې له هغوی سره شریکوي.

په ۲۰۲۰ کال کې د خبريالانو د خوندیتوب وضعیت

سره له دې چې ۲۰۱۹ کال نظر تیرو کلونو ته د خبريالانو لپاره یو مرګونی کال و، خو ۲۰۲۰ کال د خبريالانو او د رسنیو کارکوونکو پروړاندې د پام وړ تاوتریخوالو شاهد و. په دغه کال کې تر ټولو مهمه مسله د تاوتریخوالو د بڼې بدلون دی چې خبريالان او رسنیز کارکوونکي پکې په هدفي توګه وژل کیدل.

د خبريالان د هدفي وژنو لړۍ د طلوع نیوز ټلويزیون د پخواني ویونکي یما سیاوش په وژلو سره پیل شوه هغه اوس مهال حکومت کې کارکاو. په کابل کې د یما سیاوش تر وژنې وروسته په هلمند کې د ازادۍ راډیو خبريال الیاس داعي ووژل شو، په ننگرهار کې د انعکاس ټلويزون خبریاله ملاله میوند او په غزني کې د رویترز خبريال رحمت الله نیکزاد ووژل شول. الیاس داعي او یما سیاوش په ېمي چاودنو کې ووژل شول او ملاله میوند او رحمت الله نیکزاد په ډزو سره ترور شول. ددغو وژنو ښکاره بڼه دا څرګندوي چې دا د خبريالانو او د رسنیو د کارکوونکو د وژلو یوه پراخه لړۍ ده.

له دغو وژنو سربیره په ۲۰۲۰ کال کې لسهاوو نور خبريالان د بیلابیلو لوریو لخوا لکه، حکومت، طالبانو، داعش او زورواکو له خوا ګواښل شوي دي. دغه ګواښونه په ځانګړې توګه د خبريالانو او رسنیزو کارکوونکو د هدفي ترورونو له پیل وروسته زیات شوي دي. د ګواښونو د ډیروالي له امله یو شمیر هغو خبريالانو او رسنیزو کارکوونکو خپل ولایتونه چې پکې یې کار کاوه پرېښي دي او کابل کې استوګن شوي دي. یو شمیر خبريالانو هم د لنډ مهال لپاره افغانستان پرېښی دی.

په ۲۰۲۰ کال کې د افغان خبريالانو د خوندیتوب کمیټې د خبريالانو او رسنیزو کارکوونکو پروړاندې ۱۳۲ مورده د تاوتریخوالو پیښې چې (ټپي کیدل، وهل ټکول، تښتونې، د ګواښلو بیلابیل ډولونه، غلاوې او ناقانونه چلند) پکې شامل وو، ثبت کړي دي. د ۲۰۱۹ په پرتله چې د تاوتریخوالو شمیرې ۱۰۵ مورده وې دغو شمیرو سربکال ۲۶ سلنه زیاتوالی موندلی دی.

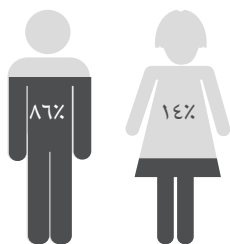
۷ تنه خبريالان او رسنیز کارکوونکي ۵ تنه د هدفي ترورونو او ۲ تنه د ماینونو د چاودنې په پایله کې وژل شوي دي. ۱۸ نورخبريالان او رسنیز کارکوونکي د دندې پرمهال ټپي شوي دي. ۱۰ خبريالان وهل شوي ټوکل شوي او ۴۷ نور ګواښل شوي دي. له ۲۸ تنو سره بد او له سپکاوي ډک چلند شوی او ۱۳ تنه خبريالان او رسنیزکارکوونکي له ناقانونه چلند سره

مخ شوي دي. ۷ تنه خبريالان تښتول شوي دي او ۲ تنه هم د دندې پرمهال له غلا او شوکې سره مخ شوي.

د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالو د عاملينو په اړه د افغان خبريالانو د خونديتوب کمیټې له خوا د راټولو شويو شميرو او څيړنو له مخې، طالبان او داعش ډله د خبريالانو پر وړاندې د ۴۴ سلنه تاوتریخوالو او گواښونو عاملين وو. حکومتي مسوولين بيا د ۳۱ سلنه تاوتریخوالو عاملين ول. د حکومتي مسوولينو له خوا د ترسره شويو تاوتریخوالو بڼه تر ډیره کمزورې وه په داسې حال کې چې د طالبانو او داعش ډلې له لوري ترسره شوي تاوتریخوالي قهرجن او وژونکي وو. دولتي مسوولينو تر ډیره لفظي گواښونه او فزيکي بريدونه او گوزارونه کړي، په داسې حال کې چې داعش ډلې او طالبانو بيا په مستقیمه توگه پر رسنيو او خبريالانو بريدونه کړي دي.

ناپيژانده کسان خبريالانو او رسنيو کارکوونکو پر وړاندې د ۱۱ سلنه او زورواکي د ۳ سلنه تاوتریخوالو مسوول دي. د رسنيو څښتنان او مديران بيا له خبريالانو سره د قانونه کړنو په خاطر د ۱۰ سلنه تاوتریخوالو پره پرغاړه لري.

په دې ترڅ کې د پلازمینې زون د ۳۳ سلنه گواښونو او تاوتریخوالو د مواردو په لرلو سره د ترټولو زیاتو مواردو لرونکی زون او د شمال زون (بلخ، جوزجان، فاریاب او سرپل) ولایتونه د ۴ سلنه تاوتریخوالو په لرلو سره د خبريالانو او رسنيو کارکوونکو پر وړاندې د ترټولو لږو مواردو لرونکی زون پیژندل شوی دی.

دغه کال کې ۱۸ خبریالی او رسنیزې کارکوونکې میړمنې هم له گواښونو او تاوتریخوالو سره مخ شوې دي چې په ټوله کې د تاوتریخوالو د قضیو ۱۴ سلنه جوړوي.

د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالو د پېښو څو بیلګې

۱-قضیه:

د غزني ولايت يوې ښځينه خبريالې د ۲۰۲۰ کال د اکتوبر میاشت کې د افغان خبريالانو د خونديتوب کمیټې سره شکایت ثبت کړ چې د طالبانو له لوري ورته ټلیفون شوی او گواښل شوی دی. طالبانو د گواښ علت د والي په یوه غونډه کې د هغې گډون بللی و او ویلي یې وو چې هغې ولې ددوی له اجازې پرته د والي په غونډه کې برخه اخستې ده او ورته یې ویلي وو چې له دې وروسته چې هرې غونډې ته ځي باید له هغوی نه اجازه واخلي.

۲-قضیه:

د ۲۰۲۰ کال جولای میاشت کې په خوست ولايت کې د یوه خبريال کور د ملي امنیت د کارکوونکو له لوري له مخکنۍ خبرتیا او د څارنوال له موجودیت پرته په ناقانونه توګه تلاشي شو. د ملي امنیت کارکوونکي د زینې په ایښودو سره د دیوال له لارې د هغه کورته ورواوښتل او هغه یې وګواښه.

۳-قضیه:

د یوې خصوصي رسنۍ د خبريال کمره د یوې خبرې خپرونې د پوښښ په جریان کې په تصادفي توګه د حکومتي کسانو لخوا ماته شوه، خو کله چې هغه له دندې استعفا ورکوله د یادې رسنۍ د دفتر له خوا د نوموړي د درې میاشتو تنخوا د تاوان په توګه ورنه وگرځول شوه.

۴-قضیه:

د ازادۍ راډیو او پڙواک خبري اژانس خبريالانو د ۲۰۲۰ کال د جنورۍ په ۲۷مه په ده یک ولسوالۍ کې د الوتکې غورځېدو د پېښې خبري پوښښ ته ورغلي وو چې د طالبانو لخوا ونیول شول او بیا وروسته د سیمه ییزو مشرانو په تضمین او همکارۍ چې د افغان خبريالانو د خونديتوب کمیټې له خوا یې زمينه برابره شوې وه بیرته راخوشې کړل شول.

۵-قضیه:

د ۲۰۲۰ کال په نوامبر کې په دایکندي ولايت کې د یوې سیمه ایزې راډیو خبريال د پولیسو له لوري له سپکاوي او وهلو ټوکلو سره مخ شو. دغه پېښه هغه مهال رامنځته شوه چې یو شمیر مسافرين په شهرستان ولسوالۍ کې د وسله والو غلو له خوا وشکول شول او هغوی د امنیه قوماندانۍ دروازې ته د شکایت کولو لپاره ورغلي وو او خبريالان یې هم هلته ورغوښتي وو.

په لاندنيو جدولونو کې په مشخصه توگه د ټولو تاوتريخوالو او گواښونو د مواردو جزيات راخستل شوي دي.

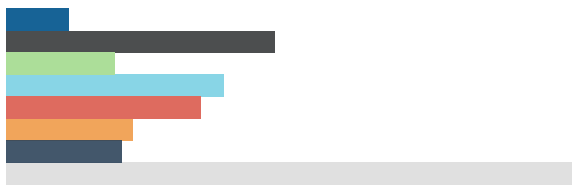
۱- شميره جدول: ۲۰۲۰ پرتله له ۲۰۱۹ ميلادي کال سره			
د پيښې ډول	۲۰۱۹	۲۰۲۰	د سلنو زياتوالی ↑ د سلنو کموالی ↓
وژل شوي	۵	۷	۴۰ سلنه زياتوالی ↑
تپيان	۱۸	۱۸	
وهل ټوکل	۱۲	۱۰	
گواښ	۲۵	۴۷	
سپکاوی او بد چلند	۳۳	۲۸	
ناقانونه چلن	۲	۱۳	
ناقانونه نيونې	۳	۰	
تښتونې	۷	۷	
غلا	۰	۲	
ټول	۱۰۵	۱۳۲	۲۶ سلنه زياتوالی ↑

۲- جدول: د قضيو شمير د ډول له مخې		
د قضيي ډول	شمير	سلنې
وژل شوي	۷	۵ %
تپيان	۱۸	۱۴ %
وهل ټوکل	۱۰	۷ %
گواښ	۴۷	۳۶ %
سپکاوی او بد چلند	۲۸	۲۱ %
ناقانونه چلن	۱۳	۱۰ %
تښتونې	۷	۵ %
غلا	۲	۲ %
ټولې	۱۳۲	۱۰۰ %

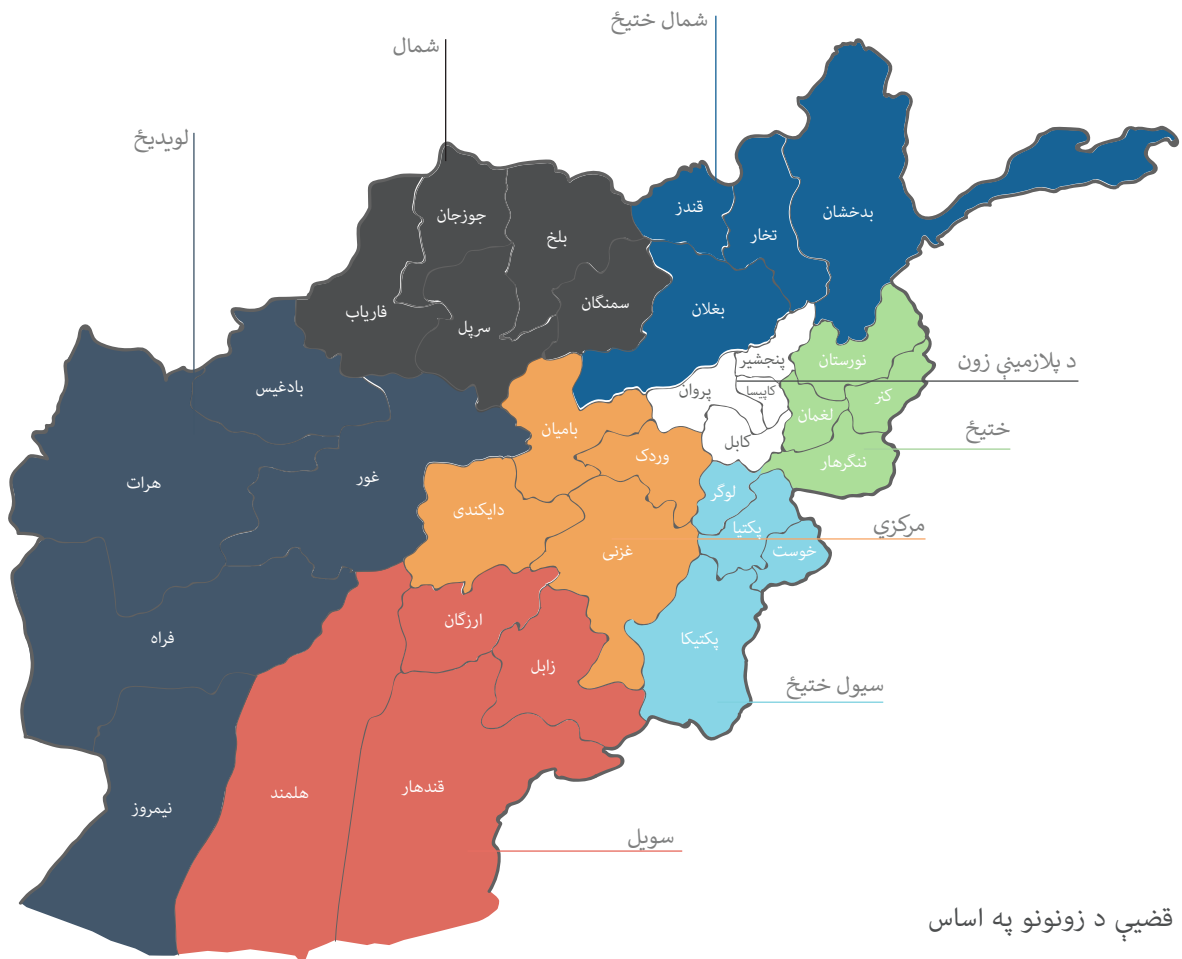
۳- شمیره جدول : د قضیو شمیر د زونونو په اساس

لويديځ		مرکزي		سويل		سويل ختيځ		ختيځ		شمال ختيځ		شمال		زون
۷	۹	۹	۱۲	۱۲	۱۶	۱۳	۱۷	۷	۹	۱۵	۲۰	۴	۵	
۱۰۰	۱۳۲	۳۳	۴۴	د پلازميني زون										
۱۰۰	۱۳۲	۳۳	۴۴	ټولې										
۱۰۰	۱۳۲	۳۳	۴۴	شمير سلنه										

۰% ۵% ۱۰% ۱۵% ۲۰% ۲۵% ۳۰% ۳۵% ۴۰% ۴۵% ۹۰% ۱۰۰%

د گراف پراساس د ۴ جدول سلنه

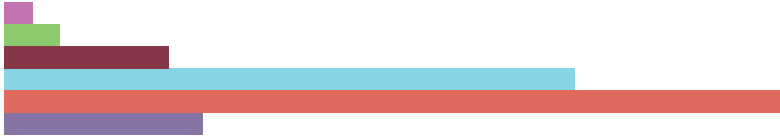

قضیې د زونونو په اساس

۴- شمیره جدول: د قضیو شمیر د عاملانو له مخې

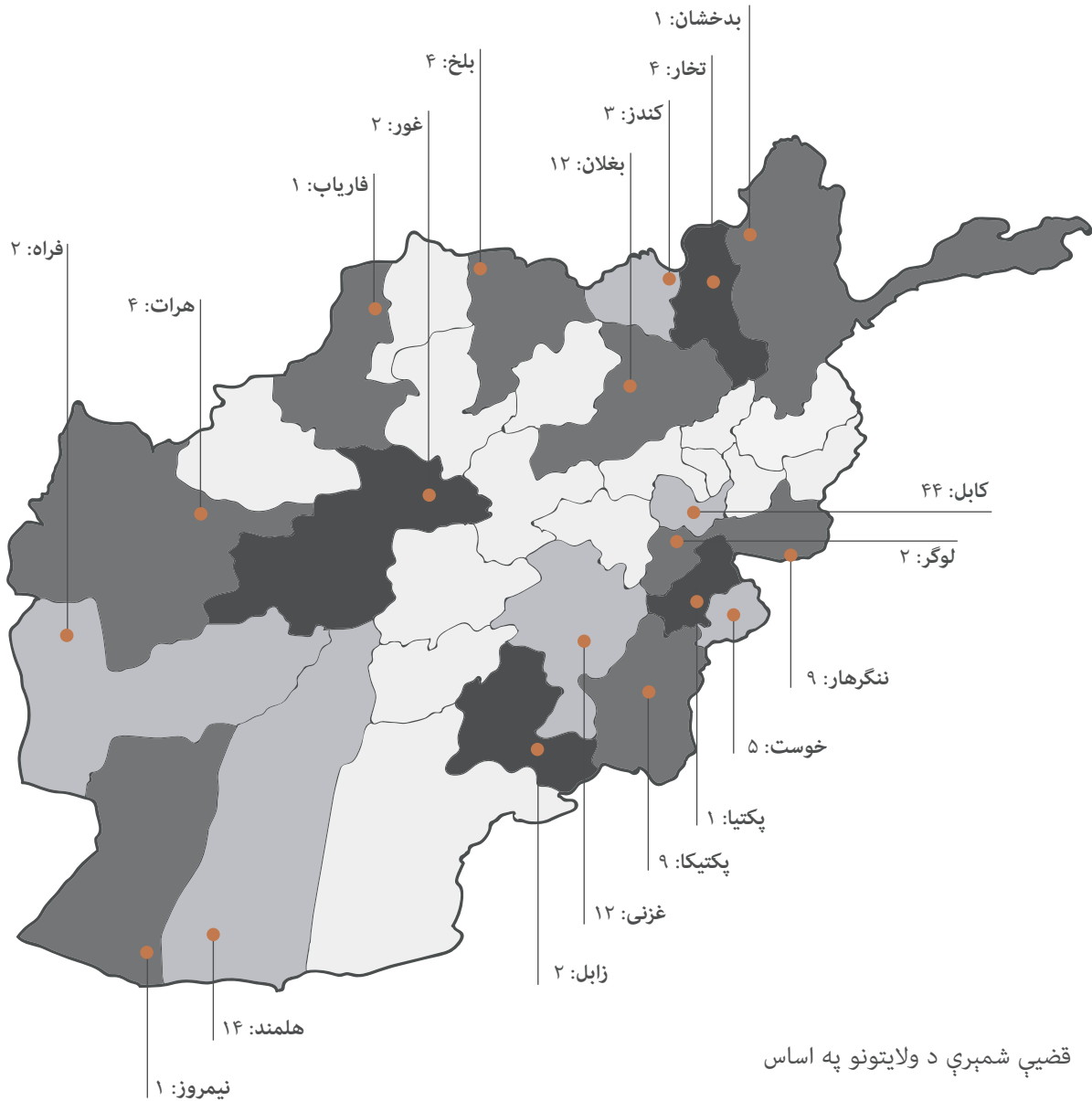
تولې		د رسنیو مسوولین		غله		زورواکي		نا پیژانده کسان		داعش او طالب		دولت		عاملان
۱۰۰ سلنه	۱۳۳ شمیر	۱۰ سلنه	۱۳ شمیر	۲ سلنه	۲ شمیر	۳ سلنه	۴ شمیر	۱۱ سلنه	۱۴ شمیر	۴۴ سلنه	۵۸ شمیر	۳۱ سلنه	۴۱ شمیر	

۰% ۵% ۱۰% ۱۵% ۲۰% ۲۵% ۳۰% ۳۵% ۴۰% ۴۵% ۹۰% ۱۰۰%

د گراف پراساس د ۴ جدول سلنه

۵- شمیره جدول: په ۲۰۲۰ میلادي کال کې د قضیو شمیر د ولایتونو په اساس

قضیې شمېرې د ولایتونو په اساس

د خبريالانو هډفي وژني

د طلوع نیوز د سیاسي خپرونو پخوانی وړاندې کوونکی یما سیاوش، چې شاوخوا درې کاله له رسنیو څخه لرې و او په دې وروستیو کې یې (د افغانستان بانک) دولتي بانک لپاره کار کاوه د ۱۳۹۹ کال د تلې په ۱۷ مه نیټه په یوه چاودنه کې ووژل شو. پولیسو ویل چې پېښه د ښاغلي سیاوش موټر پورې د نښلول شوي مقناطیسي ماین د چاودنې له امله رامینځته شوې ده. د پېښې په لومړیو ورځو کې د دولت لخوا د سیاوش کورنۍ او خلکو ته ډاډ ورکړل شو چې دهغه د وژل کیدو په اړه څیړنې روانې دي. مگر له دغې پېښې د درې میاشتو په تیریدو سره لاهم د څیړنو پایلې له رسنیو سره نه دي شریکې شوي.

د ازادۍ راډیو خبریال الیاس داعي په لښکرگاه ښار کې په ورته پېښه کې د یاما سیاوش له وژل کیدو څخه یوه اوونۍ نه لږ وخت کې ووژل شو. که څه هم طالبانو د ښاغلي داعي د وژنې مسوولیت په غاړه نه دی اخیستی، خو یوتن چې هلمند ولایت کې د ۱۳۹۹ د قوس په ۲۱ مه د داعي د وژنې په تړاو نیول شوی وایي چې هغه د طالبانو له خوا گمارل شوی و چې د ښاغلي داعي په موټر کې مقناطیسي ماین ځای په ځای کړي. تر دې دمه په دې اړه د وروستیو تحقیقاتو پایلې د افغان خبریالانو د خونديتوب کمیټې، رسنیو او خلکو سره نه دي شریکې شوي.

ملاله میوند په ننگرهار ولایت کې د ټلويزوني خپرونو لومړنۍ ښځینه ویونکې وه چې په جلال اباد ښار کې د ۱۳۹۹ کال د لیندۍ په ۲۰ مه د وسله والو کسانو لخوا تر برید لاندې راغله او له خپل موټر چلونکي سره ووژل شوه. داعش ددغې پېښې پرته په خپله یوه انلاین شبکه کې پست کولو سره پر غاړه واخیسته، د ننگرهار والي اعلان وکړ چې د ملالې میوند د وژنې په تړاو یو تن نیول شوی دی. مگر تر دې دمه د تحقیقاتو د جزیاتو په اړه حکومت له دې پرته د افغان خبریالانو د خونديتوب کمیټې، د رسنیو او د هیواد رسنیزې کورنۍ ته د معلوماتو په ورکړه کې بریالی نه و.

د الجزیره شبکې خبریال او د غزني د ژورنالستانو د اتحادیې مشر رحمت الله نیکزاد د مرغومي میاشتې په لومړۍ په غزني کې د هغه کور ته نږدې د ناپیژندو وسله والو په برید کې ووژل شو. تر دې دمه کومې ډلې یا کس د ښاغلي نیکزاد د وژنې مسوولیت نه دی منلی.

حکومت اعلان وکړ چې ددغې پېښې په تړاو یې څو کسان نیولي دي، په یوه ویډیو کې چې خپره شوه ولیدل شول چې یو کس اعتراف کړی دی چې ښاغلی نیکزاد هغه وژلی. مگر ددغې ویډیو له خپریدو وروسته بیا هیڅ ډول معلومات د افغانستان له رسنیزې کورنۍ سره نه دي شریک شوي.

د خبریالانو او رسنیزو کارکوونکو د وژنې په اړه د دولت له لوري د جدي تحقیقاتو نه کولو د هیواد د رسنیزې ټولنې ترمینځ جدي اندیښنې رامنځته کړې دي. د څیړنو په اړه د معلوماتو په شریکولو کې د افغان حکومت ناکامي دا جوتوي چې یا خو دولت دغه پېښې نه تعقیبوي او یا هم دولتي ادارې په ځانگړې توگه امنیتي هغه د خپلو فعالیتونو د بیانولو او تشریح کولو برخه کې له جدي نیمگرتیاوو سره مخ دي. دغه کار د رسنیو او دولت ترمینځ واټن لا زیات کړی دی او د خبریالانو پر وړاندې د جرایمو د ترسره کونکو لپاره یې معافیت زیات کړی دی.

د خبريالانو او رسنيو د کارکوونکو پروړاندې دغه هډفي بریدونه څوک ترسره کوي؟

تیرو کلونو کې طالبانو او داعش ډلې د خبريالانو او د رسنيو د کارکوونکو د وژنې او پر رسنيو د بریدونو مسوولیت پر غاړه درلود؛ او هم به یې ددغو پېښو مسوولیت مانه، مگر د ۲۰۲۰ کال له پیله، طالبانو د دې وژنو مسوولیت پر غاړه نه دی اخیستی، داعش د دوو حملو مسوولیت منلی دی. د داعش لخوا په ترسره شویو بریدونو کې د خورشید ټلويزیون پر موټر باندې برید چې په مې میاشت کې وشو او په ډسمبر میاشت کې په ننگرهار کې پر ملاله میوند بریدونه شامل دي.

د افغانستان حکومت په ځلونو پر طالبانو د خبريالانو او مدني ټولنو پر فعالانو د هډفي حملو پړه اچولې چې طالبان یې ردوي. د ۲۰۲۱ کال د جنورۍ په ۴ مه د غوڅ ملاتړ ځواکونو ویاند، سوني لیگټ ټویټ وکړ چې طالبان په خبريالانو او د مدني ټولنې فعالانو باندې د بریدونو مسوول دي او له دوی یې وغوښتل چې د سولې پروسې د بریا لپاره دې ته اړتیا ده چې طالبان دغه بریدونه ودروي.

که څه هم طالبانو د خبريالانو د هډفي وژنو بریدونو کې خپل لاس لرل رد کړي، خو د دې ډلې پلویانو په ټولنیزو رسنيو کې د نوامبر میاشتې راهیسې د خبريالانو د وژنو هرکلی کړی او په ډیری قضیو کې یې خبريالان واجب القتل بللي دي. هغوی خبريالان د لویدیځوالو روزل شوي او د هغوی لاسپوڅي بللي او د خبريالانو او رسنيو پر وړاندې هر ډول تاوتریخوالی یې نه یوازې دا چې جایز گڼلی، بلکې دا کار یې یو غوره مذهبي او شرعي امر هم بللی دی.

د خبريالانو او رسنيو پر کار د خبريالانو د هډفي وژنو اغیزې

پر خبريالانو او رسنيو هډفي بریدونو د خبریالی پر کار او د خبريالانو پر عادي ژوند خورا بدې اغیزې لرلې دي. دغو بریدونو د رسنيو د پروگرامونو د تولید پروسه اغیزمنه کړې او د رسنيو کاري سیستم کې یې د گډوډي له امله د خبرونو او نورو رسنیو موادو د تولید برخه باندې تاثیر کړی دی. دغو بریدونو د خبريالانو او رسنيو تر مینځ ویره رامنځته کړې ده او ډیری یې مجبور شوي چې له کوره یا په غیر عادي شفتونو کې کار وکړي. په ورته وخت کې یو شمیر خبريالان له غزني او هلمند غونډې ولایتونو نه کابل ته راغلي دي او دا کار ددې لامل شوی چې په هغو ولایتونو کې د خبري پوښښ کچه راټیټه شي.

ځاني سانسور د رسنيو تر مينځ پراخ شوی او په ځينو مواردو کې رسنۍ د تروريستي او افراطي ډلو د تخريبي فعاليتونو په اړه خبرونه نه خپروي. دا ځاني سانسور بيا په هغو ولايتونو کې بيخي ډير شوی چېرته چې ناامني پراخه ده. په يو شمير ولايتونو کې د طالبانو استازي رسنيو ته لارښوونه کوي چې خپلې خپرونې دې د دوی له لارښوونو سره سمې تنظيم کړي او يوازې هغه مسلې دې خپروي چې دې ډلې ته د منلو وړ وي. د بيلگې په توگه، په غزني ولايت کې دغې ډلې ډيری سيمه ايزو رسنيو ته لارښوونه کړې چې د دوی لخوا ورکړل شويو لارښوونو سره سم دې رسنيز کارونه کوي، که نه نو له گواښ سره به مخ شي او حتی په نخښه به شي. په غزني ولايت کې طالبانو رسنۍ مجبوره کړي دي چې د دې ډلې لخوا ورکړل شوي خبرونه بايد په بشپړه توگه خپاره شي. هغه رسنۍ چې ددوی دغې غوښتنې ته مثبت ځواب ورنکړي له غچ اخيستو سره به مخ شي.

سربيره پردې په دغه ولايت کې ډيری رسنيو ته د دې ډلې لخوا لارښوونه شوې چې په تفريحي خپرونو کې کوربه بايد ښځينه نه وي او په دغو خپرونو کې بايد موسيقي خپره نشي. رسنۍ او خبريالان په دغه او نورو نا امنو ولايتونو لکه هلمند کې ډيری وخت په دې تورنيږي چې گواکې د خبرونو په خپرولو کې د دولت اړخ نيسي او خبرونه يې متوازن نه دي په همدې خاطر تر فشارلاندې راځي. سره له دې چې خبريالانو تل هڅه کړې ده چې توازن وساتي خو طالبانو کله هم قناعت نه دی کړی.

اورپکې ډلې د هيواد په نا امنه سيمو لکه غزني او هلمند کې په جبري توگه او فشار راوستلو په ډير احتمال سره غواړي چې د پرگرامونو د توليد په څرنګوالي او په رسنيو کې د خبرونو په خپریدا کنترول ولري.

ولې خبريالان په هدي توگه وژل کيږي؟

د خبريالانو په نخښه کول د جنگ نوی تکتیک دی چې احتمال لري د سولې خبرو او د افغانستان سياسي راتلونکې سره مستقيم تړاو ولري. کميته باور لري هغه ډلې چې په ژورناليسټانو بريد کوي غواړي واک ته بيرته راستنيدو سره د بيان آزادي، آزادې رسنۍ او ازادو معلوماتو ته لاسرسی چې دوی يې د ځان پروراندې لوی خنډ گڼي له مخې لرې کړي. په ورته وخت کې، د خبريالانو وژل له تبليغاتي اړخه هم ارزښت لري. د هر خبريال په وژلو سره نه يوازې دا چې د ويرې او ترهې فضا پراخېږي بلکې د حکومت اعتبار، په ځانگړې توگه د امنيتي ادارو اعتبار کمزوری کيږي، د خلکو او دولت ترمينځ واټن زياتيږي او د خبريالانو او رسنيو ترمينځ ځاني سانسور ډيريږي. د هر خبريال وژنه پر خبريالانو، د رسنيو کارکوونکو او د آزادۍ او مدني ټولنې فعالينو باندې خورا ډير رواني فشار راوړي. کميته باور لري چې د خبريالانو وژنه په مستقيم توگه د هغو ډلو رواني جگړې پورې اړه لري چې خبريالان په نخښه کوي او دوی ته دا زمينه برابروي چې ټوليز عواطف او احساسات زيانمن کړي او د پراخې نا اميدۍ په زياتولو سره خپل سياسي اهداف ترلاسه کړي.

د يو شمير کارپوهانو او ژورناليسټانو په وينا، د خبريالانو پرله پسې وژنه مختلف لاملونه لري. ځينې په دې باور دي چې خبريالان د خلکو تر مينځ پيژندل شوي او دا چې د دوی وژنه د ټولنې په بيلابيلو برخو ژوره اغيز پرې باسي، د مسلکي بې پرې والي له مخې دوی ته معلومات ورکوي او يا دا چې خلک ورسره عادت کيږي او ددوی د خبرونو او راپورونو د وړاندې کولو له طريقې سره مينه او ليوالتيا پيدا کوي.

ځینې دغه لاملونه او عوامل په لاندې ډول دي:

نوراغا شریفې خبریال او د بلخ پوهنتون د ژورنالیزم استاد

ښاغلي شریفې د خبریالانو د وژنې یو علت نرمې جگړې ته د وسله والو ډلو په مخه کولو کې وینې. هغه وایي چې پدې وروستیو کې نرمې جگړې ته توجه زیاته شوې ده او اورپکې غواړي د خلکو په ذهنونو او فکرونو کې ویره رامینځته کړي او عامه افکار او خلک دا ومني چې ترهگر لوی قدرت دی. یو بل دلیل چې خبریالان په نڅښه کېږي دا دی چې هغوی په ټولنه کې مشهور او پیژندل شوی کسان دي او وژنه یې په ټولنیزو شبکو کې په پراخه کچه انعکاس پیدا کوي.

د امریکا غږ اشنا راډیو خبریال میرویس بیژن

د ښاغلي بیژن په وینا، خبریالان د خلکو سترگې او غوږونه دي. کله چې په یو دموکراتیک نظام کې د معلوماتو رسونکي او تحقیق کونکي تر برید لاندې راځي، په حقیقت کې د بیان د آزادۍ ستونی نیول کېږي.

اسدالله تیمور، د تخار ولایت د ژورنالیزم د ملي اتحادیې غړی

د ښاغلي تیمور په وینا د خبریالانو مړینه د یوې سالمې او کلتوري ټولنې تدریجي مرگ دی چې موږ یې په خاطر تل قرباني ورکړې ده.

دې ته ورته د شاوخوا شلو نورو خبریالانو نظرونه د خبریالانو د وژنې د دلایلو په هکله دلته راځلو:

- ۱- د هر خبریال په وژل کېدو سره عمومي باور او د راتلونکې په اړه د خلکو هیلې کمېږي .
- ۲- خبریالان بې پرې دي او پرته له دې چې هیڅ ډول لیدلوری په پام کې ونیسي کار کوي، دغه کار په ټولنه کې ددوی د اعتبار او ځای د لوړیدو لامل کېږي. قاتلان یې پوهیږي چې د دوی په وژلو سره د ټولنې اروا زخمي کوي.
- ۳- د خبریالانو وژنه غوغا جوړوي او ټولیزې او ټولنیزې رسنۍ کې خلک دغه موضوع باندې بوختیږي، چې دغه کار بیا د یوې روښانه راتلونکې په اړه د خلکو د امید سطحه را ټیټوي.
- ۴- د خبریالانو وژنه د خبریالانو او رسنیو ترمینځ د ځاني سانسور لامل کېږي او دغه ځاني سانسور ددې لامل کېږي چې خبریالان د اورپکو ډلو په جنایتونو سترگې پټې کړي.
- ۵- د خبریالانو وژنه ځکه مهمه ده چې له حکومت نه د امنیت د ټینګښت په برخه کې د خلکو د رضایت او سم لیدلوري باندې اغیز پرې باسي.

د خبريالانو د وژنو د قضيو د څيړنې برخه کې د حکومت ناکامي

سرله دې چې د افغانستان حکومت ادعا کوي چې د خبريالانو د وژنو د قضيو په اړه څيړنې کوي خو ددغو څيړنو د پرمختګ په اړه ډير لږ معلومات شريک شوي دي. د خبريالانو د وژنو په اړه د سمو معلوماتو د ورکړې برخه کې ناغيږي له مسووليت نه تېښته ده. سره له دې چې د خبريالانو د وژنو له زياتيدا نه دوه مياشتې تيرېږي، تراوسه امنيتي ادارې نه دي توانيدلې د هغو کسانو په اړه چې خبريالان يې وژلي، د هغو د وژنو د انگيزې او د امنيتي ادارو د کړنو او دغه راز د خبريالانو د لازياتې وژنو د مخنيوي په اړه سم او د رضایت وړ معلومات د هيواد رسنيزې کورنۍ ته ورکړي. حکومت تر اوسه يوازې اعلان کړی چې څو تنه يې د خبريالانو د وژنو په تړاو نيولي او دا هغه څه دي چې په هيڅ صورت کې نشي کولای چې د عدالت او ځواب موندنې برخه کې د هيواد رسنيزې ټولنې ته قناعت ورکړي.

سربيره پر دې په افغانستان کې د بيان د ازادۍ د ساتنې او په دې برخه کې د خطرونو د راکموني لپاره ډير کم کار شوی دی. تر اوسه د افغانستان حکومت نه دی توانيدلی چې هغسې چې لازمه ده د خبريالانو ساتنه وکړي، ان په هغو مواردو کې چې حکومت له پخوا معلومات هم لرلي دي په ځانگړې توگه په ولايتونو کې، امنيتي مسوولينو نه دي غوښتي يا نه دي توانيدلي چې پرته له دې چې خبريالانو ته د هغو خطرونو په اړه چې دوی ورسره مخ دي وړپام کړي، له دې پورته کوم بل غټ کار ورته وکړي او يا هم د خبريالانو د خونديتوب او ساتنې لپاره لازمي تايياوې ونيسي.

د سولې خبرې اترې، د بيان د ازادۍ او رسنيو نامعلوم ځای

د سولې خبرو له پيلېدو را په دې خوا د هېواد رسنيزه ټولنه د دوو لسيزو تر ټولې د سترې لاسته راوړنې (بيان ازادۍ) راتلونکې ته اندېښمنه ده. حتا د افغانستان حکومت چې د اساسي قانون له مخې د بيان ازادۍ د ملاتړ او ځواکمنتيا مسووليت ور تر غاړې دی، د سولې د خبرو په جريان کې د هېواد د رسنيزې ټولنې د استازو او يا د افغانستان د اسلامي جمهوريت په مذاکراتي ټيم کې کم له کمه د يو تن استازي گډون ته مثبت ځواب ويلی نه دی. د افغانانو د خپل منځي خبرو د لومړي پړاو په وروستيو ورځو کې طالبانو د بيان ازادۍ د ساتنې ترڅنګ د يو لړ ارزښتونو د خونديتوب يادونه کړې ده، خو ويلي دي، چې د بيان او رسنيو ازادې به د اسلامي اصولو په رڼا کې خوندي وي. خو له اسلام نه د دوی د تعبير څرنگوالی هغه سوال دی، چې بايد ځواب شي.

د بيان ازادۍ ته د ولسواکۍ د مهم اصل په توگه د افغانستان د حکومت نه پاملرنه او د بيان ازادۍ د ساتنې په اړه د طالبانو د ډلې گنګې او مبهمې څرگندونې د اندېښنې وړ دي. د افغانستان رسنيزه ټولنه د بيان د ازادۍ د راتلونکې په اړه چې د دوو وروستيو لسيزو يوه لويه لاسته راوړنه ده اندېښمنه ده.

د بیان ازادۍ او رسنیو د ساتنې طرحه

له طالبانوسره د سولې خبرو اترو په جریان کې د خبریالانو د خونديتوب او بیان د ازادۍ په اړه پورته اندېښنو ته په کتو، د بیان ازادۍ حق ته نه پاملرنې او د یوه قوي تعهد نشتوالي ته په پام سره، د افغان خبریالانو خونديتوب کمېټې د رسنیو د ازادۍ د ساتنې په موخه یوه طرحه چمتو کړه، چې د ملي پخلاینې شورا د رییس ډاکټر عبدالله په ګډون د حکومتي بنسټونو له بېلابېلو مسوولینو او په دوحه کې د افغانستان د اسلامي جمهوریت د مذاکراتي ډلې له یو شمېر غړیو سره هم شریکه شوې ده. ښاغلي عبدالله د دې طرحې هرکلی او ملاتړ کړی او دا یې د ولسواکۍ د اصلي ستنې (بیان ازادۍ) د ساتنې په برخه کې مهم ګام بللی دی. په دې طرحه کې مخکې له دې چې د سولې بین الافغاني خبرې پیل شي، د بیان د ازادۍ د ساتنې په موخه د یوې کمېټې په جوړښت ټینګار شوی دی.

د افغان خبریالانو د خونديتوب کمېټې د بیان ازادۍ د ساتنې کمېټې د جوړولو په موخه یو لړ کارونه هم ترسره کړي او په کابل او ولایتونو کې یې کاري ګروپونه رامنځته کړي، چې د سولې خبرو په جریان کې د بیان ازادۍ د ساتنې په موخه عدالت غوښتنې وکړي. د بیان ازادۍ د ساتنې په کمېټه کې باید د رسنیو او خبریالانو او د ملاتړو بنسټونو استازي غړیتوب ولري.

د بیان د ازادۍ د ساتنې طرحه په درې برخو کې چمتو شوې چې له روغې وړاندې، د روغې په جریان کې او له روغې وروسته حالات او د هغو کارونو په اړه چې باید په دې اړه ترسره شي، پکې مشخص وړاندیزونه ځای کړل شوي دي. کمېټه باوري ده چې د دې طرحې په عملي کېدو او د رسنیو او د بیان ازادۍ د ساتنې کمېټې په جوړښت سره به د افغانستان د خلکو او رسنیزې ټولني اندېښنې تر ډېره ځواب شي.

په ۲۰۲۰ کال کې د خبریالانو او رسنیو پر وړاندې د خنډونو او گواښونو نوې څپه را پورته شوه. د خبریالانو پر وړاندې تاوتریخوالي نوې بڼه خپله کړه او یو شمېر خبریالانو په هډفي وژنو کې خپل ژوند له لاسه ورکړ چې ورسره په هیواد کې د خبریالی کار ډیر زیات اغیزمن شو. له دې سره د اطلاع رسونې ازاده فضا تر بل هر وخته د لاسه تلو له خطر سره مخ شوه. د تبلیغاتي جگړې زور اخیستو او په دغه جگړه کې د متخصصو ډلو په ځانگړې توگه د طالبانو او داعش تمرکز، رسنۍ او خبریالان تر ټولو زیات له گواښ او زیان سره مخ کړي دي. د رسنیو کاري فضا ډېره محدوده شوې او له ستونزو سره مله ده. د رسنیو ترمینځ ځاني سانسور مخ په زیاتېدو دی، خبریالان د سختو رواني فشارونو په گاللو سره خپلو کارونو ته دوام ورکوي. د دې ترڅنګ کرونا ویروس په مالي لحاظ رسنۍ ډېرې وځپلې، رسنیز کارونه یې زیاتمن کړل او یو شمېر رسنۍ یې ان د سقوط له گواښ سره مخ کړې. د امنیتي گواښونو او کرونا ناورین په ترڅ کې یو شمېر خبریالانو خپلې دندې له لاسه ورکړې او یو شمېر نورو خپلې دندې پرېښودې.

حکومت د خبریالانو د وژنو اړوند دوسیو په تعقیب کې هغه ډول چې اړتیا ده لازم گامونه اخیستې نه دي او په دې برخه کې یې د قربانیانو کورنیو او د هېواد رسنیزې ټولنې ته د قناعت وړ ځواب ورکړی نه دی. د دې ترڅنګ د گواښونو د مخنیوي په برخه کې د افغانستان د حکومت هڅې کافي او د قناعت وړ نه دي.

د خبریالانو د خونديتوب وضعیت په ډېره جدي توگه خراب او اندېښمنونکی دی او د حکومت او نړیوالې ټولنې بشپړې پاملرنې ته تر بل هر وخت زیاته اړتیا لري، چې د سولې په اوسنۍ پروسه کې ورته د نه پاملرنې په صورت کې به د تېرو دوو لسيزو تر ټولو ستره لاسته راوړنه چې په خورا سختۍ ترلاسه شوې ده، له لاسه ووځي.

سپارښتنې

د افغان خبريالانو خونديتوب کمېټه د افغانستان له حکومت په ځانگړې توگه له امنيتي بنسټونو څخه غوښتنه کوي، چې د خبريالانو د امنيت په برخه کې جدي واوسي او د وژنو او تاوتریخوالي د مخنيوي په موخه دې له وړاندې تدابیر ونيسي. د پېښې پر وړاندې غبرگون په هيڅ صورت نشي کولای روانې غميزې ته د حل کومه لاره واوسي.

- حکومت دې د خبريالانو او رسنيزو کارکوونکو د وژنو د دوسيو د څېړنې او تعقيب په برخه کې له ټول جدیت څخه کار واخلي او پایلې دې په خپل وخت د هېواد له رسنيزو بنسټونو سره شریکې کړي. د خبريالانو د وژنو د دوسيو د نه تعقيب له امله د حکومت نا غیړی د رسنیو ترمینځ شكونه راپورته کړي، چې حکومت د خبريالانو د ساتنې په موخه اراده نه لري او د قضیو د تعقيب په برخه کې جدي نه دی.

- د رسنیو مالکین او مسوولین دې د خپلو خبريالانو او رسنیو د کارکوونکو د خونديتوب په برخه کې لاس په کار شي او د ځان ساتنې وسایلو په چمتو کولو کې دې هڅې وکړي. د رسنیو د یوشمیر مسوولینو له لوري دخپلو خبريالانو او کارکوونکو خونديتوب ته نه پاملرنه په جدي توگه د اندیښنې وړ ده. د خبريالانو پر وړاندې د پراخ تاوتریخوالي او د هدي وژنو د مخنيوي په موخه د خبريالانو، رسنیو، د خبريالانو د ملاتړو بنسټونو او امنيتي ادارو همغږي او همکاري تر بل هر وخت زیاته اړینه ده.

- نړیواله ټولنه دې د افغانستان اوسنیو حالاتو ته په کتو د تېرو دوو لسیزو تر ټولو ستره لاسته راوړنه، چې د دوی په مرسته ترلاسه شوې ده له یاده نه باسي او د رسنيزو بنسټونو د ساتنې په برخه کې دې د هېواد د رسنیو کورنۍ ته لاس ورکړي. نړیواله ټولنه کولای شي د خبريالانو د زنجیري وژنو د ودرونې یا هم کم له کمه د هغو د را کمونې برخه کې اغیزناک رول ولوبوي، په هغو اورپکو ډلو چې د خبريالانو په هدي وژنو کې لاس لري کولای شي لازم فشارونه راوړي، ترڅو د خبريالانو زنجیري وژنې پای ته ورسوي. نړیواله ټولنه همدارنگه کولای شي د افغانستان حکومت وهڅوي، تر څو اړوند بنسټونه د خبريالانو د امنيت په برخه کې کوټلي گامونه واخلي.

- خبریالي یوه ناسیاسي ښکارنده ده چې وروستی هدف یې د عمومي گټو خوندي کول دي. نو له دې کبله د سولې مذاکره کوونکي ټیمونه باید د رسنیو د ازادۍ ساتنه وکړي. دغه مسوولیت بیا په ځانگړې توگه د افغانستان د اسلامي جمهوریت مذاکره کوونکي ټیم ته ورگځي چې د جمهوریت د ارزښتونو د ساتنې ادعا لري. فعاله رسنۍ او د رسنیو ازادي نه یوازې دا چې د جمهوریت له مهمو نښونښانو څخه دي، بلکې رسنیو د ملت او دولت جوړونې په پروسه کې د پام وړ ونډه لرلې او لري یې.

AJSC

AFGHAN JOURNALISTS SAFETY COMMITTEE

کمیته مصونیت خبرنگاران افغان
د افغان خبريالانو د خونديتوب کمیته

ددې اثر د چاپ او خپراوي ټول حقوق د افغان خبريالانو د خونديتوب کمیته سره محفوظ دي. د خپزندوی له لیکلې اجازې پرته هر ډول کاپي کول، فوټوکاپي او بریښنايي خپراوي منع دی

د موندنې پته: د افغان خبريالانو د خونديتوب کمیته
فتح الله خان کلا، کابل، افغانستان